

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad.

Het blad wordt uitgegeven, in 'S GRAVENHAGE, aan de NEDERLANDSCHE DRUKKERIJ, en bij den boekverkooper *Van Weelden* op het Spui; verder bij de navolgende Correspondenten:

Te AMSTERDAM bij M. SCHOONEVELD en Zoon,
 ALKMAAR — H. COSTER.
 ANTWERPEN — ANCELLE.
 ARNHEM — P. NIJHOFF.
 BREDA — W. VAN BERGEN en Comp.
 BRUSSEL — RAMPENBERG, Uitgever van het *Journal de la Belgique* en van de *petites Affiches*.
 DELFT — DE GROOT.
 DEVENTER — G. BROUWER.
 DORDRECHT — J. DE VOS en Comp.
 FRANEKER — TUINSTR.
 GENT — G. DE BUSSCHER en Zoon, Uitgevers van het *Journal d'Affiches*.
 GOES — KAREWENS.
 GOUDA — VERLAANW en VAN BENTUM.
 GRONINGEN — OOMRENS.
 HAARLEM — GORREINGE VRIJMS.

's HERTOGENBOSCH — LION en Zoon.
 HOORN — VERMANDEL.
 LEIJDEN — HERDINGH en Zoon.
 LEEUWAARDEN — STEENBERGEN VAN GOOR.
 LEUVEN — VAN DE WEIJER.
 MAASTRICHT — NIJPELS.
 MIDDELBURG — VAN BENTHEM.
 NIJMEGEN — A. TEN HOET.
 ROTTERDAM — J. IMMERZEEL, JUNIOR.
 SCHIEDAM — VAN HEERNSDAAL.
 SNEEK — HOUTKAMP.
 TIEL — VAN VERMESKERKEN.
 WORMERVEER — KOUWER en Comp.
 ZAANDIJK — BRANDENBURG.
 ZUTPHEN — W. C. WANSLEVEN.
 ZWOLLE — D. VAN STAGENEN.

Nieuwstydningen.

Binnen- en Buitenlandsche Zaken.

NEDERLANDEN.

's Hage, den 5. den November.

Verscheidene Petitiën zijn aan de tweede Kamer der Staten-Generaal, in de laatste zitting gepresenteerd: eene Commissie tot onderzoek dezer stukken is reeds benoemd.

Men weet dat deze Petitiën gewoonlijk ter Griffie gedeponeerd worden, ten einde de leden welke een voorstel omtrent het daarin vervatte verzoek zouden willen doen, van dezelfde kennis kunnen nemen. Men weet ook dat de verzoekers zelden enig ander antwoord bekomen dan deze verzending naar de Griffie.

De Heer Graaf van *Wassenaer Starrenburg* is een der Rekwestranten wier verzoek aan de Kamer overgegeven is in den loop dezer week. Deze Rekwestrant heeft gemeend de Kamer zijn vorig verzoek te moeten herinneren, hetwelk ter Griffie gedeponeerd was op den 15. den December 1818.

Het verzoek des Graaven *Van Wassenaer Starrenburg* is van dien aard, dat het belang van alle klasse der maatschappij daarin betrokken is. Onze groote Regtsgeleerde, de Heer *Meijer*, heeft, in deszelfs uitmuntend werk *over de noodzakelijkheid van eenen provisionelen Hoogen Raad*, in Augustus 1817 uitgegeven, de nadeelen aangeleend der nog steeds voortdurende vertraging in de oprigting van een Hoog Geretshof. „Men gevoelt levendig,” zegt hij; „de gaping, die het gemis eener Regtbank, waaraan alle die uit geheel het land zouden onderworpen zijn, veroorzaakt.... hetzij twee regtbanken zich over dezelfde zaak kennis aan-

matigen, hetzij beide elkander zich dezelfde zaak overzenden en beide zich onbevoegd verklaren daarover te oordeelen.... Sedert de verheffing der Nederlanden tot een Koninkrijk, zijn een aantal bijzondere regtbanken opgekomen, die, of naar oude wetten regtspreken.... of naar geheel nieuwe, die met de grondbeginzels der oude bestaande wetten niet zijn overeen te brengen. Wanneer een dergelijke zwaarigheid zich opdoet tusschen *hoven*, of tusschen regtbanken die niet onder hetzelfde hof staan.... was er alleen het *hoogste Geregts-hof* hetwelk beslissen kon.... Dit Hof bestaat niet meer en is niet vervangen. Wij voegen er bij: En indien het Ontwerp van *Wet*, omtrent de Organisatie der Regterlijke Magt, zoodanig opgesteld ware, dat geen Afgevaardigde, die van zijne plichten doordrongen is, zijne goedkeuring aan hetzelfde geven konde, dan zouden wij nog zeer lang verstoten blijven van eene instelling, welke de hefften der burgeren zoo noodzakelijk maken.

Een zoodanige staat van zaken geeft tot dagelijksche klagen gelegenheid. De heer graaf van *Wassenaer Starrenburg* verklaart met ronde woorden, dat hij in het geval van een *demi de justice* verkeert. Zijn Ed. heeft eene actie tegen den Staat willen aanvangen, en heeft geen regter gevonden, die hem aanhooren wilde.

„De vraag is hier niet, of kan ook niet zijn, zegt het Verzoekschrift, of de Requestrant het regt aan zijne zijde heeft, en of hij moet in het gelijk gesteld worden, maar enkel of hij in zijne belangens moet worden gehoord, en zijne zonden behoort te kunnen voordragen, zoodat het aan den Regter wel vrijstaat om hem zijn cisch te ontzeggen, zelfs met de kosten, wanneer die, nadat hij den Requestrant heeft gehoord en

zijne gronden heeft beoordeeld, daartoe termen vindt, maar geenszins om hem *a limine iudicii* te repelleren; een raisonnement 't welk, wat men ook den Requestant zoeken te onnemen, aan hem niet ontnomen zal kunnen worden, en hetgeen men niet zal kunnen weg raisonneren, zonder te moeten erkennen, dat dit op een *dent de justice* uitloopt.

„De klem van des Requestants redenering is niet daarin gelegen dat er, bij gebrek van den Hoogen Raad, geene regtbank zoude bestaan, voor welke hij zijn recht zoude kunnen doen gelden, alzoo de Requestant met de daad geloond heeft wel te weten, dat zóó lang de Hooze Raad niet was opgericht, het Hoog Gerechtshof voor de Financien en Zeezaken deszelfs *vices*, ten aanzien van actien tegen den Staat, zoude moeten waarnemen, en daarom zich ook aldaar het eerst heeft geaddresserd, edoch ook tevens heeft ondervonden dat de door hem verzochte provisie van justitie, eigenlijk gezegd, niet is geweigerd, maar dat men daarin, zoo als men zeide, heeft gedifficulteerd; eene dispositie die men in 's Hofs praktijk en instructie, overeenkomstig dewelke het bovengemeld Gerechtshof evenwel moest besnoeren, niet kende, en welke, daar hier eene eenvoudige ordinaris provisie van justitie, of bloote *introitus litis* verzocht werd, zelfs niet konde noch vermogt te wezen een object van deliberatie, maar *periculo petentis* moest verleend worden.

„Derhalve de deure der Justitie, die voor een ieder moest oopenstaan, wordt hier gesloten gehouden, waarover hij enkel bij de gepaste autoriteit zich beklagen kan, maar waarvan geene revisie valt.

„De Requestant heeft het ondertusschen daarbij niet gelaten; maar na dat hem in bedenking gegeven werd, of deze actie als behorende onder de reële actien, ingevolge art 179 van de Grondwet, niet voor den gewonen regter moest behandeld worden, heeft hij dan ook, dien conform, dezelve niet bij eene *possessoire* actie; maar ten *petitoire* voor de regtbank te Rotterdam, als in dat geval zeker de eenige competente, gebracht; edoch met geen ander gevolg, dan dat men aldaar heeft gemeend, dat het niet was eene reële actie, en dat het Tribunal, uit dien hoofde materieel was incompetent; terwijl wederom, nadat daarvan door den Requestant was geappelleerd aan het Hoog Gerechtshof in 's Gravenhage, hetzelfde wel degelijk deze actie heeft beschouwd als eene reële actie, edoch niettemin heeft beslist, dat het evengemelde vonnis effect behoorde te sorteren, op grond dat de judicature van het Hoog Gerechtshof voor de Financien en Zeezaken zich uitsprekt tot alle actien, zoo in het *petitoire* als *possessoire*, waarin het Land als verweerder werd aangesproken, en dat die judicature bleef voortduren, tot dat daarin op eene andere wijze was voorzien.

„Hij beklagt zich dus met recht over dien stand van zaken, waarin het eene Hoog Gerechtshof difficulteert, op dien grond den weg van Justitie gesloten houdt, en de Requestant dus buiten staat houdt om zijn recht ten principale te doen gelden, en waarin het ander Hoog Gerechtshof onduubbelzinnig declareert dat de ordinaris Hoven incompetent zijn.

„De Requestant verbeeldt zich, dat het onmogelijk is, dat hem een weg gewezen zoude kunnen worden, *waarop het ten deze toch maar alleen aankomt, dat hij zoude kunnen worden gehoord*; en dat, zoo men dit niet kan doen, daardoor reeds het gesustineerde van den Requestant tot eene demonstratie is gebracht, zelfs dan, wanneer men hier zoude willen raisonneren uit de tiercering van de staatschulden, hetwelk men waarlijk niet wel met gratie doen kan, niet alleen om dat die daad het effect was van eene regering van geweld, uitgeoeffend door eenen vreemden overheerscher, welke men zeker nu niet tot een rigtsnoer zal willen nemen, en niet met die van onzen tijd gelijk zal willen stellen, maar ook omdat de gevallen met elkander niet gelijk zijn, en er zelfs uit het een tot het ander niet kan noch ook behoort geraisonneerd te worden.

Abengelwerk.

Onderzoek in hoe ver de tegenwoordige belastingen met eene beproefde Staatshuishoudkunde overeenkomen.

Te Amsterdam, bij L. Winter, in de St.-Janstraat, 1819; in 8°, 144 bladz.

(Vervolg der recensie in n.º 5 begonnen.)

Wat het tweede grondbeginsel betreft, dat, namelijk, eene wet niet strydig moet zijn met de beginselen der Staatsregeling, hieromtrent merkt de schrijver aan, dat de wet gelijk moet zijn voor alle ingezetenen des Koninkrijks, welke, volgens de Grondwet, alle „Gelijke aanspraak hebben op bescherming van personen en goederen”, en dat derhalve „in het stuk van belastingen geene privilegien kunnen worden verleend”. De daarstelling van het *onvrij territorium*, hetwelk, in het tegenwoordig stelzel der *indirecte* belastingen, aan de bewoners van hetzelfde regten en voordeelen ontnemt, welke de overige ingezetenen des Koninkrijks genieten, is, volgens den schrijver, eene openbare inbreuk op dat artikel van de Grond-

wet, waarbij *gelijke regten* aan alle ingezetenen van het Rijk zijn gewaarborgd. Daarenboven, is dat onvrije territorium, naar zijn gevoelen, niet genoegzaam om het doel dat men zich daarmee heeft voorgesteld, de wering, namelijk, van den sluikhandel, te bereiken; de ontelbare sluipwegen in bijna ontoegankelijke heide-velden en veen-gronden op de oostelijke grenzen van de noordelijke Provincien, kunnen, naar de juiste aanmerking des schrijvers, met geene mogelijkheid bewaakt worden, al werd het getal der ambtenaren vertiendubbeld. Waartoe is het, derhalve, noodig tot dien ondoelmatigen maatregel, die zoo vele belangen kwetst, tot de daarstelling van een onvrij territorium, te besluiten? De schrijver lost de tegenwerping, ontleend uit de beperkingen en belemmeringen, waaraan de inwoners van eene vesting, boven andere ingezetenen des Rijks, zijn blootgesteld, op, met aan te merken, dat die belemmeringen van de bewoning eener vesting onafscheidelijk zijn, terwijl de bepaling van een onvrij territorium *louter van verkiezing afhangt*. Wij kunnen den schrijver niet volgen in de schets welke hij geeft van den nadeeligen invloed welke de daarstelling van het onvrij territorium nitoeft op de waarde van de vaste goederen en op den welvaart der ingezetenen van die streken, in het algemeen; even min als in zijn onderzoek, in hoe verre de generale Directie der *indirecte* belastingen gezegd kan worden eene *autoriteit* te zijn, bij de Grondwet niet bekend; maar wij durven gerust verzekeren dat het niemand zal berouwen dit alles in het boek des ongenoemden en ons gansch onbekenden, doch kundigen schrijvers, na te slaan, en vervolgens met aandacht te lezen hetgeen hij wijders aanmerkt, ten aanzien der verbeurte verklaringen en den waren zin der Grondwet. Wij kunnen ons echter niet weerhouden eenige woorden van den schrijver zelve te laten volgen, om den geest aan te toonen, waarin zijn boek geschreven is.

„Wij weten zeer wel,” zegt hij, „achter welk schild men hier te verschuilen gewoon is; maar wij hebben te veel godsdienstigen eerbied voor de waarheid des Konings, om zijnen naam te misbruiken. — God verhoede dat wij het in de gedachte nemen den Koning, van het vaderland, in onze liefde af te zonderen! maar niets zal ons ooit betwisten elk minister, in deszelfs ontwerpen en bedrijven, af te zonderen van den Koning. De Koning en de Grondwet; landgenooten! zij onze lens. *Uit eerbied zullen wij steeds dulden en dragen, maar nimmer aflaten onze stem te laten hooren en geen voet breed wijken, tot wij, door overtaiging, overwonnen zullen hebben.*”

„De waarheid en 's Lands waarachtig belang kunnen op den duur niet miskend worden. De openlijke meening zal over alle drogredenen, welke ongerijmdheid door mislukkende uitkomsten, weldra openlijk, proefondervindelijk zal blijken, eindelijk zevergieren.”

(Het vervolg in een volgend nummer.)

Veel wordt thans gesproken van het door de Pruisische Policie opgehaalde werk van den heer Goerres, ten titel hebbende: *Duitschland en de revolutie*, waarvan de tweede uitgave reeds geheel is uitverkocht, en waarvan men niet, dan met moeite exemplaren zoude vinden. Een duitsch dagblad geeft den korten inhoud van hetzelfde aldus op:

„De heer Goerres heeft in zijn werk een sterk geteekend tafereel opgehangen van daadzaken, sedert het Congres van Weenen tot op den huidige dag plaats gehad hebbende. Hij heeft bewezen, dat daar men, sedert den tijd van vier jaren, zich heeft bezig gehouden met hersenschimmen van geheime revolutionaire verbindtenissen, men thans de daadzaken, welke die verbindtenissen zouden moeten bewijzen, door de Policie heeft doen opsporen, doch dat men niets gevonden hebbende, in verlegenheid is en den schijn slechts zoekt te redden. Na op deze wijze de duitsche regeringen doorgelicht te hebben, giet hij balzem in de wonden. Hij ontwikkelt voort zijn stelzel, hetwelk gedeeltelijk nederkomt op eene algemeene verzoening, eene van de Regering onafhankelijke Kerk, eene doelmatige Monarchie, eene behoorlijke Volksvertegenwoordiging, eene Geboorde en Geslachts-Adel, eenen gekozen Souverein en eene vrijwillige Landweer.”

D O O B - B E R I G T.

Op de 31^e bladz. van zijn werk, maakt de heer Goerres, in eene aanteekening, gewag van een handschrift, dat, in 1815, aan den Koning, wegens de geheime verbindtenissen, is overgegeven en waarin de eer van Goerres en van nog twee andere personen is gekrenkt geworden.

De schrijver, die Duitschland verlaten heeft en naar Straasburg is gevlugt, heeft zich onder de bescherming van het fransch gouvernement begeven. Het dagblad *La Renommée* deelt een vrij uitgebreid uittreksel van dat zoo veel opziens barende werk mede, en de heer Scheffer, onze landgenoot, heeft er eene fransche vertaling van onder handen, welke eerstdaags te Parijs het licht zal zien (1).

(1) Deze schrijver is geboren te Dordrecht; zijn vader was een onzer verdienstelijke schilders, onder de regering van Koning Lodewijk-Napoléon. De jonge Scheffer werd in 1817, kort na dat hij zijne naturalisatie in Frankrijk, even als vele oude Nederlanders, had gevraagd, door de regtbank van Parijs, wegens een stout geschreven werkje over den Staat der *Vrijheid in Frankrijk*, veroordeeld tot eens langdurige gevangenis. Te eende zich daaraan te onttrekken, kwam hij eene schuilplaats zoeken in zijn oude vaderland. Wel ras meende hij redenen te hebben van te gelooven, dat het 4de artikel van onze Grondwet hem geene meerdere bescherming toekende, dan die welke de te Brussel zich bevindende fransche uitgewekenen aldaar hadden genoten. Hij verkops derhalve liever naar Parijs terug te keeren en het gevaar te loopen van het tegen hem geslagen vonnis te zien uitvoeren. Doch Zijne Majesteit Lodewijk XVIII. vele vonnissen van dien aard, en daaronder ook dat hetwelk onzen verdienstelijken landgenoot betreft, vernietigd hebbende, geniet de heer Scheffer thans weder zijne verkomenre vrijheid in het door hem aangenomen vaderland, en met die vrijheid alle eer en aanzien waarop zijne talenten hem aanspraak geven, niettegenstaande hij behoort tot de verschrikkelijke factie van de *Lafajettes* de *Lafittes* en de *d'Argensons*, welke wij, hier, alle dagen, door de aanzienlijke voorstanders der heilzame duisternis en der weldadige instellingen van de schoone middelbeewen, hooren verwezen.

De protestantsche faculteit te Montauban heeft, dezer dagen, in de persoon van den heer *Benedict Prevost*, professor in de Natuur- en Zedekunde, lid van verscheidene geleerde genootschappen, een van deszelfs voornaamste leden, een' bekwaam' natuurkundige, een' beminnenswaardig en zedig geleerde verloren.

Hij was, in 1755, te Genève geboren. De wetenschappen hebben hem groote verplichting. Men heeft van hem een aantal verhandelingen over onderscheidene onderwerpen van Natuurkunde en Natuurlijke Geschiedenis, alle geschreven met die diepe sborzigt en sierlijken stijl, welke men zoo zeldzaam vereenigd vindt.

Van zijne talrijke werken zullen wij de volgende opnoemen:

Verhandeling over de Uitvloeyingen der riekende ligchamen. Aangeboden aan het Institut. Ann. de Chimie, t. 21.

Verhandeling over den aard van d'n Koren-wormsteek, en ontdekking van een behdmeddel tegen denzelfen. 1807.

Verhandeling over de Startsterren en over andere onderwerpen; gedrukt in geleerde verzamelingen.

Op de verkooping der bibliotheek van de Gravin d'Yve, welke onlangs te Brussel heeft plaats gehad, zijn twee boeken van de hoogste oudheid en waarop door de minnaars van bibliographische zeluzzaamheden den grootsten prijs werd gesteld, verkocht: het een, zijnde de eerste Latijnsche Bybel, zonder jaartal, te Mentz, volgens den schrijver der *Keijtsche Kronijk*, in 1460, gedrukt, heeft mogen gelden 1750 franken; het tweede, zijnde de Bijbel, te Mentz, in 1462 gedrukt, is verkocht voor 1200 franken.

Advertentien.

De Heeren HOPE en COMP. advertentien, dat, met den eersten November en vervolgens alle Maandagen van iedere week, van tien tot twee uren, te kunnen kantore, zal worden geaccepteerd tot het Stempelen van de op bovengemelden datum vervallende INTEREST-COUPONS, van de Keizerlijke Koninklijke Oostenrijksche NEGOTIATIE, L. D., door tusschenkomst der Heeren JOAN OSY en ZON, te Rotterdam genegotieerd, na dat dese Coupons alvorens door den Heer Ridder B. DE CARLL, Keizerlijken Koninklijken Oostenrijkschen Consul-Generaal, zullen zijn gelegaliseerd; wordende door deze Stampeling de voormelde Coupons, ingevolge het berigt, den 16^{den} Junij 1818, uitgegeven, verwisseld in aanwijzingen waarvoor de Houders, ten Kantore van bovengemelde Heeren HOPE en COMP., des Dingsdags en Zaturdags, van iedere week, op de hier boven bepaalde uren, zullen kunnen verkrijgen 5 pCt. Metalique Obligatien van de Keizerlijke Koninklijke Geldkassering van den 29sten October 1816, mits hunne Coupons, met ronde sommen, van f 1250, f 625, of f 125, Hollandsch Courant, aftepassen, ten einde voor ieder dezer sommen aan hen zal kunnen worden uitgerekte Obligatien, als boven vermeld, groot in kapitaal f 1000, f 500, of f 100, Weener Conventions-Munt, waarop de Interest ten favore der Houders zal loopen met den eersten November dezes jaars; en worden de Houders verzocht, eene specifieke Lijst van de Nummers hunner Coupons er bij te voegen, vermeldende mede het getal en hoegroothheid der Metalique Obligatien, die zij lieden zouden wenschen te erlangen.

NB. De gedrukte Lijsten ter Conversie zijn te bekomen bij I. SCHOLTEN, Boekverkooper, op

den hoek van den Singel en Oude Leliestraat. Verder worden de Houders van de Obligatien der Geldkassering, door tusschenkomst der Heeren OSY en ZON, en J. OSY, op 2000 gedrukt, dewelke in de aankoop van de jaren 1807, 1808 en 1809 begrepen waren en de terug betaling van het kapitaal niet hebben ontvangen, nogmaals aangemaand, dezelve voor den 50sten November aanstaande (zijnde de uiterlijke termijn door het Keizerlijk Koninklijk Oostenrijksch Hof vastgesteld,) ten Kantore van gemelde Heeren HOPE en COMP., ter verkrijging van nieuwe velen Coupons in te leveren, en tot de plaatsing der verklaring van herstelling op den voet en wijze, omschreven in de kennisgeving van den 16^{den} Augustus laatstleden; zullende, ingeval van eene vertraagde inlevering, de Houders aan zich zelven te wijten hebben, de nadeelen die daardoor onvermijdelijke voor hen lieden zullen ontstaan.

Men is van meening, ingevolge bekomen autorisatie van de regtbank van eersten aanzeg, zitting houdende in 's Gravenhage, in tegenwoordigheid van den Heer eersten Plaatsvervanger bij het Vrederegert van het Kanton n.º 4 van 's Hage voornoemd, en ten overstaan van den Notaris M. THOMAS ALEXANDER HOLLAND, in den Nieuwen Doelen, ter Kamer der Notarissen, op Maandag den 3^{den} November 1819, des namiddags ten vijf uren, publiek te veilen, en op Dondersdag den 11^{den} daaraanvolgende, des avonds ten zeven uren, finaal te verkoopen:

Een hecht, sterk, modern en welgeconditioneerd HUIS en ERVE, voorzien van onder-

scheidene Kamers of Vertrekken, meestal behangen en geplafoneerd, en met Marmeren Schoorsteenmantel en Spiegels georneerd, alsmede van goede Zolders, ruime Keuken, Wijn- en Provisie Kelders, en van al hetgeen verder tot eene aanzienlijke Woning wordt vereischt, met eene fraaie en wel aangelegde TUIN, voorzien van zeer goede Vruchtdragende Boomen daar achter, waarin eene Orangerie en vast gemetzelde Stookkast, alsmede met een STALLING voor acht Paarden en ruim Koetshuis daaraan annex, alles staande en gelegen aan de Oost-Buiten-Gingel alhier in 's Gravenhage, wijk M, n.° 516, Verponding n.° 466; aangeslagen in de Grondlasten over 1819, wegens gebouwd Eigendom tot f 123-50, en wegens Deuren en Vensters tot f 29-70. Het voorschrevene Perceel, hetgeen kan worden aanvaard met 1.° Februarij 1820, of met onderlinge overeenkomst, ook vroeger, is te zien Maandag, Woensdag en Vrijdag van ieder week, van des middags ten 12 tot des namiddags ten twee uren, mits te voren belet te laten vragen; zijnde inmiddels deswegens nadere informatien te bekomen ten Kantore van den voorn. Notaris M. T. A. Holland, wonende in de eerste Wagenstraat, wijk S, n.° 45, voorn., alwaar de bewijzen van Eigendom, mitsgaders de Conditiën der Verkoopjng, dagelijks, des voormiddags van tien tot twaalf uren, te zien en te lezen zijn.

Op de 15. den November en volgende dagen 1819, zal de Boekverkooper W. K. MANDEMAKER, ten zijnen huize in de Papestraat te 's Hage, verkoopen, eene verzameling van Boeken, Teekeningen, Prentwerken en losse Prenten; antieke en moderne Penningen, Schilderijen en Liefhebberijen: benevens eene Appendix; nagelaten door den Heer J. VAN DER OEWELLEN en een ander liefhebber. De boeken, waaronder verscheiden voornamte werken uitmunten, als onder anderen: *Edwards en Catesbij, over de Vttlandsche vogelen; Linnaeus, natuurlijke historie; Histoire naturelle de Buffon; idem in het hollandsch; Systeem de Chimie, par Thomson; la galerie du Luxembourg* en meer anderen, zullen te zien zijn Vrijdag vóór de verkoopjng, als ook de teekeningen en prent-kunst; en de penningen en liefhebberijen Zaterdag, van 's morgens tien tot 's namiddags drie uren. De Catalogus is bij gem. boekverkooper voor drie stuivers verkrijgbaar.

ARBON en KRAP, Boekhandelaars te Rotterdam, geven uit, en alom verzonden:

Verhaal eener reis naar NIEUW ZEELAND, gedaan in 1814 en 1815, door de Heeren MARDEN en NICOLAS; uit het Engelsch; eerste deel f 4: -

Nieuwe Zedelijke verhalen van Mrs OPIE; uit het Engelsch f. 2: 15: -

Reizen door KLEIN-AZIE, ARMENIE en KOURDESTAN, gedaan in 1813 en 1814, benevens aanmerkingen wegens de krijgstogten van ALEXANDER, en den terugtocht van de TIEN DUIZEND; uit het Engelsch van JOHN MACDONALD KENNEIR; 2 deelen, met eene fraai uitgevoerde kaart, ter opheldering van de Marschen van XENOPHON, ALEXANDER, HERACLENS, enz. f 5: 18: -

NB. De kaart in dit werk voorkomende, bijzonder geschikt voor de studie der oude aardrijks- en geschiedkunde, is ook afzonderlijk verkrijgbaar, à f 1: -

Bij W. VAN BERGEN EN COMP. te Breda, is van de Pers gekomen en alom verzonden:

BEREDENEERDE ALPHEBETISCHE REGISTERS op de wetten op den ophef van de In- en Uitgaande Regten en Accynsen, waaruit men met een opslag van het oog kan zien wat men te verrigten hebbe, om in alles overeenkomstig die wetten te handelen; tot gebruik en gemak, zoo van de Heeren Kooplieden als Ambtenaren, door O. van Cattenburgh: opgedragen aan Z. E. den Heere Staatsraad, Directeur-Generaal APPELIUS, (Tweede Geedeelte, Eerste Stuk), bevattende de beredeneerde Registers op de Wetten op het Zout en Pekel, Zeep en Potasch enz.; op den Turf, op de Steenkolen, op het Last- en Tonnegeld, en op het Buitenlandsch Gedisteleerd; à f 2-2-0:

NB. Bovenstaande Registers zijn ook ieder afzonderlijk te bekomen, als:

- De WET op het Zout en Pekel, groot 1 vel f 0-2½-0.
- op de Zeep, Potasch enz. 1½ vel, f 0-3-0.
- op de Turf, 3½ vel, f 0-8½-0.
- op de Steenkolen, 2½ vel, f 0-6-0.
- op het Last- en Tonnegeld, 13½ vel, f 1-7-0.
- op het Buitenlandsch Gedisteleerd, 1½ vel, f 0-4½-0.
- op de Wijn, 3½ vel, f 0-9-0.
- op de Bieren en Azijnen, 6 vel, f 0-14-0.
- op de Koffij, 4½ vel, f 0-11-0.
- op de Suiker, 6½ vel, f 0-16-0.
- op het Binnenlandsch Gedisteleerd, 10½ vel, f 1-5-0.

Bij W. C. WANSLEVEN te Zutphen, is van de pers gekomen en alom verzonden: *L. Korte Levensschets van A. VON KOTZEBUE*, vermoord door C. SAND.

Men vindt in dit werkje een algemeen verslag van 's mans schriften, belangwekkende tafereelen uit deszelfs huisselijk leven en veel merkwaardigs. ten opzichte van zijnen moord: à 8 stuivers.

II. *Het levendige Geloof van het Evangelie, voorgesteld in het openbare leven van Mevrouw VON KRUDENER*, benevens derzelver aanspraak aan de in de H. Godgeleerdheid studerende jongelingen, over de hooge waarde eens Evangelie-Dienaars: à 6 stuivers.

III. *Brieven van het Eiland St. Helena, over NAPOLEON.*

In de gunstige recensie van dit werkje in de Vaderlandsche Letteroefeningen, noemt men hetzelfde een gewichtig werk voor de gekroonde Hoofden: à 18 stuivers.

IV. *Verhalen voor de Nederlandsche Jeugd*, een schoolboek, met een oude duitche letter gedrukt, 2. de druk: à 4 stuivers.

V. *De Geschiedenis van Jozef*, door GITTERMAN: à 5½ stuiver. *De Geschiedenis van ons Vaderland*, in den jare 1815: à 6 stuivers.

NB. De drie laatste zijn allen in de algemeene boekenlijst geplaatst.

DE AANNEMERS VAN 's RIJKS WERKEN AAN DEN HELDER.

Zullen op Vrijdag den 12 November 1819, des morgens om negen uren, ten huize van REINIER COLON, Kastelein in het Logement de Roode Leeuw, te Alkmaar, door het Ministerie van den Notaris M. JACOB NUHOUT VAN DER VEEN, residerende binnen gemelde Stad, publiek (voor contant geld) aan den hoogstbiedenden of hoogstbijnenden verkoopen: 76 à 80 PAARDEN, waaronder Fourgon- en Chais-Paarden, mak in tuigen, alsmede zeer goede Werk-Paarden, oud 5 à 6 jaren. Iemand gading hebbende, kome ten dage, uren en plaatze als boven.